

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.745/2020/7/II.

A felperes:

felperes neve, **felperes címe**

A felperes képviselője:

Dr. Varga István ügyvéd, címe

Az alperesek:

- I.rendű alperes neve, **I.rendű alperes címe** - I. rendű
- II.rendű alperes neve, **II.rendű alperes címe** - II. rendű
- III.rendű alperes neve, **III.rendű alperes címe** - III. rendű

Az alperesek képviselői:

- Németh és Palatics Ügyvédi Iroda, címe, ügyintéző: dr. Palatics Edit ügyvéd - az I. rendű alperes képviselőjében
- Tóth Péter Bence Ügyvédi Iroda, címe, ügyintéző: dr. Tóth Péter Bence ügyvéd - a II. rendű alperes képviselőjében
- Staudt Ügyvédi Iroda, címe, ügyintéző: dr. Staudt Gábor ügyvéd - a III. rendű alperes képviselőjében

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.20.481/2020/13.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a felperes által fizetendő kereseti illeték összegét 108.000 (Egyszáznyolcezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 12.000 (Tizenkettőezer) forint + áfa, a II-III. rendű alperesek részére személyenként 15.000 (Tizenötezer) - 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 144.000 (Egyszáznegyvennégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 25.000 forint + 6.750 forint áfa, mindösszesen 31.750 forint, a II. rendű alperesnek 50.000 forint + 13.500 forint, mindösszesen 63.500 forint, a III. rendű alperesnek 30.000 forint + 8.100 forint áfa, mindösszesen 38.100 forint ügyvédi munkadíjat mint perköltséget, továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására a magyar állam javára 18.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.
- [2] Határozatának indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdésére, a 2:43. § d) pontjára, valamint a 2:45. § (2) bekezdésére.
- [3] Álláspontja szerint közéleti ügynek minősül az, ha a kormányzó párt parlamenti frakciójának vezetője egy televíziós műsor keretében megosztja a véleményét parlamenti eseményekről. **személy1** és a felperes beszélgetéséből kiemelte, hogy a felperes a műsorvezető kérdésére összefoglalóan úgy nyilatkozott, miszerint az életszerűség azt diktálná, hogy fizikai erőszak következzen. Ezután tért rá arra a felperes, hogy miért gyakorolnak a kormánypárti képviselők mégis önuralmat, azaz mellőzik az erőszak alkalmazását, majd tovább részletezte az álláspontját, miszerint jogos lenne a fizikai erőszak alkalmazása. A megszólalása végén tért arra rá, hogy az alkalmazandó erőszak jogossága ellenére mégsem fizikai erőszakot kell alkalmazni, hanem az országgyűlési törvény fegyelmi szabályaira vonatkozó passzusokat kell durván szigorítani, mert mindennek van határa.
- [4] Az I. rendű alperes cikkével kapcsolatosan rögzítette, hogy az írás címe így szól: „...”. A cím azt a tartalmat hordozza, miszerint a felperes és a riporter, **személy1** miről beszélgettek a televíziós műsorban és ezt tömöríti akként, hogy szerintük most már lassan indokolt lenne a fizikai erőszak az ellenzéki képviselőkkel szemben. A cím pontosan követi és tartalmilag precízen adja vissza a beszélgetés lényeges tartalmát, ugyanis a teljes gondolatmenet összességében azt hordozza, amit a cikk címe is megjelenít, miszerint a felperes álláspontja szerint helye lenne a fizikai erőszak alkalmazásának az ellenzéki képviselőkkel szemben.
- [5] A II. rendű alperes vonatkozásában rögzítette, hogy az írás címe, „...” azt emeli ki a felperesi beszédből, ami annak a leglényegesebb tartalma, illetve amit a cikk írója a beszéd legfontosabb részének értékel.
- [6] A III. rendű alperesi írás címe „...” körében rögzítette, hogy az pontosan tájékoztatja a nyilvánosságot arról, hogy a felperes hogyan vélekedik a parlamenti ülésben történő ellenzéki képviselői akciókkal szembeni kormánypárti fellépésről.
- [7] Mindezek alapján arra a megállapításra jutott, hogy a sérelmezett írások címei hitelesek, azok híven követik a felperes beszédében kifejtetteket, a felperesi gondolatmenetet.
- [8] Fontos körülményként értékelte, hogy az utólagos felperesi értelmezés a beszélgetés valódi értelmét nem befolyásolja, nem változtatja meg, csupán azt a felperesi álláspontot tükrözik, hogy a beszélgetés szövegéből utóbb mely részletet tartja fontosnak, kiemelendőnek. Ugyanakkor ezen

értelmezés nem köti a sajtót abban, hogy az általa helyesnek tartott értelmezés szerinti részt emelje ki és helyezze az írás címébe. Hangsúlyozta, hogy a cikkek címe, illetve frissítésben megjelenített felperesi cáfolat valójában értelmezés: az egészében megismerhető és elhangzott felperesi beszéd, szöveg értelmezése.

- [9] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.
- [10] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperesek kereset szerinti marasztalását kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjaiban jelölte meg.
- [11] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, a tényállást nem megfelelően állapította meg, az általa megállapított tényekből okszerűtlen és jogszerűtlen jogi következtetést vont le.
- [12] Hangsúlyozta, hogy a kérdéses televíziós műsorban az alábbiakat nyilatkozta:
„A tettek alatt nem fizikai tetteket értek. Azt állítom, hogy az országgyűlési törvény fegyelmi szabályaira vonatkozó passzusokat durván szigorítani kell, tehát mindennek van határa”.
Vagyis nem fizikai tettekről és fizikai erőszakról, bántalmazásról beszélt, ahogy az az alperesi cikkekben megjelent és ahogyan a nyilatkozatát az alperesek kiforgatták. Hangsúlyozta, hogy az ellenzéket az országgyűlési törvény fegyelmi szabályaira vonatkozó passzusok szigorításával regulázná meg, illetve intené rendre. Az írásokban felidézett interjú során nem állította a cikkben szereplő sérelmezett tartalmakat. A PK 12. számú állásfoglalás mentén értelmezve az általa elmondottakat, nyilvánvaló az, hogy kifejezetten nem alkalmazna erőszakot az ellenzéki képviselőkkel szemben.
- [13] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.
- [14] Előadta, miszerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és a jogszabályoknak megfelelő jogi következtetést vont le. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával teljes mértékben egyetért. Az írása valótlan tényállítást nem tartalmazott, ezért nem követett el jogsértést.
- [15] A II. rendű alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.
- [16] Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes saját szavai egyenesen és egyértelműen azt tartalmazták, miszerint arra a következtetésre jutott, hogy életszerű lenne a fizikai erőszak alkalmazása az ellenéki képviselőkkel szemben. A cikke ezt a tartalmat fejt ki és emeli ki a címében, miszerint a felperes szerint jogos lenne az erőszak. A fellebbezésben csak azt a részt emeli ki a felperes az utólagos nyilatkozatában, hogy állítása szerint a tettek alatt nem fizikai tetteket, hanem erősebb szankciókat kell érteni, de a közlés valóságtartalma szempontjából nincs jelentősége, hogy a felperes utólag hogyan értelmezi saját szavait.
- [17] A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.
- [18] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen feltárta, a feltárt bizonyítékokból pedig minden tekintetben okszerű következtetést vont le. A felperes megnyilvánulása konkrétan azt

fejezte ki, hogy számára nehéz megállni a fizikai erőszak alkalmazását a parlamentben az ellenzéki képviselőkkel szemben, azonban ennek a nagyon erős kísértésnek, melyet életszerűnek, sőt jogosnak is tart, mégis ellenáll. Az általa üzemeltetett hírportálon soha nem jelent meg olyan tartalom, amit a felperes a keresetében és a fellebbezésében megjelölt, soha nem írt olyat, hogy a felperes szerint fizikai erőszakot kell alkalmazni a parlamentben az ellenzékkel szemben, így jogsértést sem valósított meg.

[19] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[20] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben a felperes által fizetendő kereseti illeték összege vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben pedig helyben hagyta.

[21] A másodfokú bíróság megtekintette az alperesi írások alapját képező, és a cikkekben is beágyazottan elérhető beszélgetést, továbbá áttekintette a riport nagyobb részét lefedő, a keresetlevélhez mellékelt interjú leiratát és a PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel a felperes által elmondottakat szövegösszefüggésében értelmezte.

[22] A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan értelmezte a perbeli riportot. A beszélgetés kérdéses része úgy kezdődik, hogy a műsorvezető, **személy1** így szól: „Provokatív lesz az első kérdésem. Hogy lehet ezt kibírni úgy, hogy az ember nem ragadtatja el magát, mondjuk akár a fizikai erőszakig? És ezt most nem tréfából kérdezem, halálosan komolyan. Isteni szerencse, hogy én nem vagyok parlamenti képviselő. Valószínűleg nekem nem menne.” Ezt követően a felperes hosszabban válaszol a kérdésre, reakciójának eleje így hangzik: „Nagyon nehéz és egyre nehezebb, ez nem titok. A kérdés nem provokatív egyébként, hanem teljesen életszerű, mert az életszerűség azt diktálná, hogy ilyenkor az következzen, amit mondasz. Két dolog sarkall minket önuralomra mindig.” Később pedig ekként nyilatkozik a felperes: „Tehát ők akkor jutnak el majd a céljukig, amikor a legdurvább, legalávalóbb, leggusztustalanabb, legizléstelenebb provokációk nyomán egyszer csak 133 képviselő föláll - egyébként joggal tenné, most már lassan úgy érzem joggal tenné - és így rendezné el a sérelmét.”

[23] A felperes a beszélgetés későbbi részében valóban azt mondja: „Én szerintem véget ért az a kor, amikor szótlanság és némán és tettek nélkül tűrjük, hogy a legdurvább gyalázkodások menjenek. A tettek alatt nem fizikai tetteket értek. Azt állítom, hogy az országgyűlési törvény fegyelmi szabályaira vonatkozó passzusokat durván szigorítani kell, tehát mindennek van határa”, majd később így folytatja: „Ezzel együtt a mi álláspontunk annyiban változatlan, hogy ezt az örömet nem fogjuk nekik megadni, hogy itt tettlegesség legyen, bár vélhetően igény arra is volna a közönség részéről, de előre jelzem, hogy ennek az elmaradására számítsanak”.

[24] Az interjú tartalmának értelmezése körében szükséges értékelni, hogy a felperes a beszélgetés későbbi részében nem változtatta meg, nem vonta vissza a korábbi nyilatkozatát, azt nem helyesbítette, csupán azt is kinyilvánította, hogy tettek alatt nem fizikai tetteket ért. Ez részben ellentétes a korábban általa elmondottakkal, miután azonban a műsorvezető első felvetésére adott kijelentéseit kifejezetten nem vonta vissza, azok helyesbítéséről, megváltoztatásáról nem tett említést, így az alperesi írások a valóságnak megfelelően tartalmazták a korábbi felperesi

nyilatkozatot. Megjegyzendő, hogy a felperes a fellebbezésében is csupán a nyilatkozatának ezen későbbi részére hivatkozott, holott éppen az általa is hivatkozott PK. 12. számú állásfoglalás alapján a beszélgetés teljes tartalmát, így annak az elejét is szükséges értékelni, az ott elhangzottakra azonban magyarázattal nem szolgált.

- [25] Az alperesi írások vonatkozásában a másodfokú bíróság külön kiemeli, hogy az I. rendű alperes írásának címe úgy fogalmaz „...most már lassan indokolt lenne a fizikai erőszak...” , míg a III. rendű alperesi cikk címe szerint „...egyre nehezebb nem elmenni a fizikai erőszakig...” Ezen két írás címe az átlagolvasó számára azt a jelentést hordozza, miszerint a felperes szerint az Országgyűlés működése során a fizikai tettek alkalmazása még nem indokolt, azonban azok igénybevételének későbbi lehetősége már felmerült a gondolataiban.
- [26] A II. rendű alperesi írás címe az előző pontban említettekhez képest hangsúlyosabban jeleníti meg azt, hogy a felperes álláspontja szerint már jelenleg is „jogos lenne” a fizikai tettek alkalmazása, azonban ezen közlés is megfelel a valóságnak, ugyanis a korábban idézett szövegrészlet alapján a felperes ennek megfelelő nyilatkozatot tett, miszerint a képviselőtársai jogosan gondolhatnak úgy, hogy szükséges akár a fizikai erőszak alkalmazása is.
- [27] A címadások vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy a sajtószabadság alapján a sajtószervet megilleti az a jog, hogy egy beszélgetésből, egy sajtótájékoztatóból azt az információt emelje ki, ami közérdeklődésre számot tart, ami az álláspontja szerint hírértékkel bír az olvasói számára akkor, ha a leírtakkal ténylegesen nem torzítja el, nem másítja meg a nyilatkozó személy eredeti, tényleges mondanivalóját.
- [28] A perbeli esetben a nyilvánossággal is megosztott felperesi gondolatok megtévesztő jellegű megváltoztatása nem valósult meg, figyelemmel arra, hogy az interjú elején a tőle elhangzottakat a beszélgetés későbbi részében a felperes nem vonta vissza, azokat nem helyesbítette, csupán egy attól eltérő álláspontot is megfogalmazott.
- [29] Mindezek alapján az alperesek jogsértő magatartást nem követtek el azzal sem, hogy nem teljeskörűen számoltak be a műsorszámban elhangzottakról, arra is figyelemmel, hogy a felperes reagálását követően az írásaikat frissítették, olvasóik az azzal kapcsolatos felperesi álláspontot is megismerhették. Az elsőfokú bíróság így helytállóan utasította el a felperes keresetét.
- [30] A másodfokú bíróság a Pp 101. § (1) bekezdése alapján hivatalból határozott az elsőfokú bíróság által megállapított kereseti illeték összegének megváltoztatásáról. A bírósági gyakorlat szerint, amennyiben a felperes sérelemdíj iránti igénye nem éri el a 600.000 forintot, azonban felróhatóságtól független szankció alkalmazását is kéri, akkor az illeték számításának az alapja az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja szerint 600.000 forint. Az eljárási illeték összege pedig az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján 36.000 forint. A felperes a keresetét három alperessel szemben terjesztette elő és valamennyiküktől a felróhatóságtól független szankciók alkalmazása mellett 100.000 forint sérelemdíjat is követelt, ezért az elsőfokú eljárási illeték összege helyesen 108.000 forint, ezért szükséges volt e körben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a pervesztes felperest ezen összegű illeték megfizetésére kötelezni.
- [31] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése folytán a másodfokú perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg. A másodfokú bíróság a II. és III. rendű alperes vonatkozásában az általuk felszámított összeget fogadta el. Az I.

rendű alperes vonatkozásában, mivel konkrét összeget a költségjegyzékben nem jelölt meg, a 3. § (3) bekezdése szerinti óránkénti összeget vette alapul azzal, hogy a fellebbezési tárgyaláson a jogi képviselő nem jelent meg.

- [32] A felperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 3 x 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint.

Budapest, 2021. február 9.

Dr. Hercsik Zita s.k.	Fintha-Nagy Péter László s.k.	Dr. Virág Csaba s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő